

předpis § 1 čís. 12 ex. ř. na veškerá vykonatelná rozhodnutí správních úřadů uvedených v § 1 vládního nařízení (Sb. n. s. 9846), a pokud jde o rozhodnutí správních úřadů, nezáleží již na tom, že výkon nálezů správního úřadu byl, pokud jde o tento případ, přikázán dříve zákonem exekuci politické (Sb. n. s. 9359). Tomu však tak není při druhé skupině titulů uvedených v § 90, odst. 2 cit. vládního nařízení, neboť tu je stanoveno, že se vykonávají politickou exekucí. Vodní družstvo jest reálním společenstvem a právnickou osobností stejně jako hospodářská družstva jiná, jenže vodní družstva, vykonávající z části i úlohy veřejné péče, byla vodními zákony vybavena různými veřejnoprávními výhodami, mezi nimiž též právem použití donucovacích prostředků moci státní k dobytí dlužných příspěvků. Vodní družstva nestala se však touto výhodou správními úřady, nýbrž byla z toho důvodu, že díla jimi zřízená slouží především k prospěchu vlastníka nebo uživatele půdy, avšak zároveň i k prospěchu obecnému, na roveň postavena »orgánům«, o nichž se zmiňuje druhý odstavec § 90 vládního nařízení čís. 8/28 Sb. z. a n., a vykonatelné platební výměry i výkazy nedoplatek vodních družstev se vykonávají tudíž jen politickou exekucí, pokud to nařizuje zvláštní předpis. Takovým předpisem je v této věci § 69 českého vodního zákona zemského, podle něhož se zadrželé a nedoplatené příspěvky družstevní vybírají k žádosti společenstva donucovacími prostředky politickými. Na tom nic nemění okolnost, že v projednávané věci byl předložen výkaz nedoplatek opatřený okresním úřadem doložkou vykonatelnosti, ježto politický úřad nemůže exekuci, jemu podle platných předpisů k provedení přikázanou, přesunouti na soud a může se jen domáhati soudní exekuce, šlo-li o jeho vlastní vykonatelné rozhodnutí. Ani ustanovení § 1 čís. 13 ex. ř. nelze tu užítí, ježto tam jde jen o platební příkazy a výkazy nedoplatek o přímých daních a poplatcích, jakož i o přírážkách zemských, okresních a obecních, jimiž však nejsou příspěvky členů vodních družstev.

Čís. 15669.

Zaměstnanec, jenž přislíbil zaměstnavateli určitý výsledek své činnosti (že prodá určitý počet výrobků), neodpovídá zaměstnavateli za škodu, nedosáhl-li slíbeného výsledku jen proto, že zboží nemělo vlastností zaměstnavatelem mu přikládaných. Není třeba, by zboží bylo naprosto neprodejné, stačí, že nebylo prodejné za daných podmínek.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1936, Rv I 1309/34.)

Žalobce se úmluvou ze dne 1. září 1927 zavázal rozprodati pro žalovaného v době od 1. září 1927 do 30. září 1928 10.000 přístrojů značky »Disko« velkého typu za podmínek ve smlouvě blíže uvedených, dosáhl však pouze obratu 4090 kusů. Proti jeho žalobě na zaplacení provise namítl žalovaný započtením pohledávku ve výši kupní ceny za dosud neodebraných 5910 aparátů po srážce provise a pro případ, že by tento

nárok nebyl uznán, náhradu ušlého zisku za to, že nebyl onen počet aparátů prodán. Nižší soudy vyhověly žalobě neuznavše započtením namítanou pohledávku důvodem po právu, odvolací soud z těchto důvodů: Jak sám žalovaný tvrdí, zavázal se žalobce k rozprodeji, nikoli však ke koupi aparátů. Neběží tedy o smlouvu kupní, žalobce není kupujícím a není povinen zaplatiti kupní cenu. Může proto jíti toliko o náhradu škody, což jest druhým důvodem pro kompensaci se strany žalovaného, který z toho důvodu namítá ušlý zisk čítaje při jednom přístroji 25 Kč. Prvý soud vycházejí z nesporného přednesu stran, že se žalobce zavázal prodati 10.000 přístrojů, a dospěv ke skutkovému zjištění, že přístroje »Disko« nesrovnávaly se s letáky žalované a že nebyly neprodejně z její viny, uznal, že ujednání o přístrojích, pokud nebyly odebrány, stalo se pro nemožnost plnění neplatným ve smyslu § 878 obč. zák. Tento názor jest správný, neboť když aparáty neměly kvality v reklamních letáčích tvrzené a byly tudíž neprodejně, nemohl žalobce splniti převzatou povinnost. K tomu ještě přistupuje ustanovení § 1168 obč. zák., dle kterého, i když dílo nebylo provedeno, náleží podnikateli plat, když byl ochoten plniti a zabránily-li mu v tom okolnosti, jež se sběhly na straně objednatelově. Smlouva mezi stranami je smlouvou sui generis, která má ráz smlouvy o dílo a přicházejí tu v úvahu předpisy o smlouvě o dílo. Ze smlouvy plyne nejen závazek žalobcův rozprodati zboží, ale také povinnost žalovaného dodat zboží dobré, schopné prodeje, neboť to jest přirozeným předpokladem smluvní činnosti žalobcovy. Když však žalobci zabránily v této činnosti okolnosti sběhlé na straně žalovaného, není jeho nárok na náhradu škody odůvodněn.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného.

Důvody:

Žalobce přislíbil žalovanému určitý výsledek své činnosti, kterou měl jako generální zástupce vyvinouti. Námitka dovolatelova, že žalobcovy závazky jest posouditi podle zásad vyslovených v čl. 361 a násl. obč. zák. pro komisionářství, není opodstatněna, neboť žalobce nebyl komisionářem, nýbrž obchodním zmocněncem žalovaného. Avšak ani s hlediska těchto zásad nebylo by žalobci zabráněno vyvrátiti tvrzený nárok žalovaného na náhradu škody pro nesplnění převzatého závazku obranou, že vynaložil péči řádného kupce a že nedosažení přislíbeného výsledku mělo svou příčinu v okolnostech, za které neodpovídá žalobce, nýbrž žalovaný sám. Takovou okolnost spatřovaly nižší soudy v neprodejnosti přístrojů »Disko«, poněvadž neměly vlastností jim přikládaných. Nutno zdůrazniti, že tu ovšem nemusí jíti o naprostou neprodejnost, nýbrž stačí, že přístroje za daných podmínek nebyly prodejné. Zákazníci vědecky neškolení nemohli reklamním letáčkům žalovaného jinak rozuměti než tak, že podstatný účinek přístrojů »Disko« spočíval v tom, že usmrtí mouchy a hmyz; i když se na jiném místě mluvilo pouze o značném zmenšení útrap, jež působí hmyz a mouchy, nebyl tím zřetelně na-

značen jiný účinek přístrojů, poněvadž i k zmenšení útrap působených hmyzem náleží jeho zničení a odhánění. Že však tyto účinky nenastaly, mohli i svědci odborně nevzdělaní seznati, a že přístroje nebyly způsobilé usmrtiti hmyz a mouchy, bylo žalovaným doznáno. Ježto však tu jde o okolnost, mající svůj důvod v nedostatku příslibených vlastností přístrojů »Disko« žalovaným vyráběných, za něž žalobce neodpovídá, dospěly nižší soudy právem k závěru, že žalobci ve splnění jeho smluvního závazku bez jeho zavinění bránila zmíněná překážka (§ 1298 obč. zák.), takže vzájemná pohledávka žalovaným namítaná není po právu.

Čís. 15670.

Nesprávný zápis v obchodním rejstříku nepůsobí proti tomu, kdo zná tuto nesprávnost.

Byl-li někdo ve skutečnosti veřejným společníkem veřejné obchodní společnosti a jednal-li v této vlastnosti za společnost, ručí vůči osobě, která věděla o skutečném stavu, podle ustanovení čl. 112 obch. zák.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1936, Rv I 1548/34.)

Žalobce přednesl, že byl do května 1927 zaměstnán u firmy N. & Co. jako úředník a že měl v této vlastnosti provésti exploitaci lesního objektu, který firma N. & Co. koupila od B-a a Sch-a. Během exploitace vyšlo najevo, že hranice nebyly správně označeny (vyznačeny) a že dělníky žalobcem najatými byly skáceny stromy, které vyrostly na cizí půdě. Následkem toho podali rolníci L. a společníci žaloby pro rušenou držbu a na náhradu škody jak proti žalobci, tak i proti firmě N. & Co., která, byvši žalobcem pojmenována jako autor, vstoupila do sporu. Ve sporu tom žalobce namítl, že nemůže býti žalován, poněvadž jako zaměstnanec firmy provedl jejím jménem a z jejího příkazu kácení lesa. V těchto sporech žalobce i firma podlehli a mají rukou společnou a nerozdílnou zaplatiti způsobenou škodu. Usnesením okresního soudu v S. byla také proti žalobci k vydobytí prisouzené pohledávky vedena exekuce a byly mu zabaveny jeho pensijní požitky. Žalobce vyzýval žalovaného jako svého služebního příkazovatele a skutečného společníka firmy N. & Co., byť v obchodním rejstříku nebyl zapsán jako veřejný společník, by mu škodu, jež mu tím vznikla, nahradil, ale marně. Domáhá se proto její náhrady žalobou. Prvý soud žalobu zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Žalovaný byl ve skutečnosti společníkem firmy N. & Co., třebaš jako společníci protokolováni byli Emil N. a syn žalovaného Bedřich P. Žalovaný byl hlavní osobou, nechtěl sice býti protokolován jako společník, sám vyřizoval všechny práce pro firmu, všude jednal místo svého syna, který ani po protokolování se o firmu nestaral, při poradách osob zúčastněných na ztrátách firmy zúčastnil se vždy jen žalovaný, prohlašuje, že jeho syn jest jen figurkou (Strohmann) a nikdy se žalovaný neodvolával na to, že jedná jen v plné